

[Ellemann-Jensen]

Venstre er nu som før rede til at lægge ryg til de ubehageligheder, en sådan politik nødvendigvis vil kunne indebære. Vi ser ikke noget bæredygtigt alternativ til det regerings-samarbejde, der bygger på socialdemokratiet og venstre, og kan disse to partier ikke løse opgaven, ja, hvem skal så kunne?

Derfor vil vi i dag opfordre vores gamle samarbejdspartnere i andre partier til at glemme al partitaktik, til at erkende de politiske kendsgerninger og til at gå positivt ind i et samarbejde om at få løst landets problemer.

Poul Schlüter (KF):

Forespørgslen i dag drejer sig jo både om indenrigspolitik og udenrigspolitik, men da udviklingen ude i verden gennemgående ligger bedre end herhjemme, er det nok rimeligt, at vi alle koncentrerer os om vort eget lands problemer netop nu. Derfor skal jeg også kun berøre to udenrigspolitiske emner.

Det ene er Grækenland. Vi hilser Grækenlands optagelse i EF velkommen. For få dage siden skulle traktaten om Grækenlands medlemskab underskrives, og som naturligt er, sendte de fleste EF-medlemsstater deres regeringschef eller dog i al fald deres udenrigsminister for at foretage denne statsakt, men ikke Danmark. Herhjemme var ministrene og også ministrenes top så optagne af de interne kontrolkomitémøder, at hverken statministeren eller udenrigsministeren fandt det for godt at tage af sted. Jeg vil gerne have sagt i dag, at vi finder denne negligence pinlig, og vi finder, det var en fejludmåling. Danmark burde have været repræsenteret på regeringstopplan en så vigtig dag som den, hvor græsk medlemskab af EF blev fastslået.

For det andet vil jeg gerne berøre EF-valget, kun med en enkelt betragtning. Jeg har hidtil forstået, at socialdemokratiet har opstillet 20 kandidater, som alle er tilhængere af EF. Nogle, hørte vi, var skeptiske, nogle var kritiske, men der var ingen modstandere. Det synes jeg var fair og reelt af socialdemokratiet. Nu er det jo ikke sådan, at jeg kan lade mig friste til at stemme på den socialdemokratiske liste, så jeg har ikke noget personligt problem. Men da det er landets største partis liste, mener jeg, offentligheden og vi alle har krav på klarhed. I de sidste dage har medlemmer af den socialdemokrati-

ske gruppe ligesom ladet forstå, at der også er modstandere på listen, altså folk, der arbejder for at få Danmark ud af EF. Derfor vil jeg gerne stille et spørgsmål til statministeren, der jo også er socialdemokratiets formand: er det sådan, at hvis man stemmer på socialdemokratiets liste den 7. juni, så er det usikkert, hvad ens stemme bruges til? Selv om man stemmer personligt på en EF-tilhænger, kan det så gå sådan, at stemmen bevirker, at en EF-modstander bliver valgt? Må vi bede om klarhed om socialdemokratiets, landets største partis, EF-politik. At der på listen både er tilhængere og skeptikere og kritikere, nå ja, vi forstår problemet. Men er der modstandere? Det må vi have klar besked på. Det er der dog vist ikke engang på f. eks. det radikale venstres liste.

Men ellers er det indenrigspolitikken, som i dag bør optage os dybt alvorligt. Statsministeren kunne egentlig have holdt en ganske kort tale i anledning af forespørgslen. Han kunne have sagt: vi må erkende, at det er gået rigtig skidt. For det er det. Det lader sig ikke skjule. Alle disse forsøg på nu bare at give den internationale oliekrise skylden for alle vore vanskeligheder er der jo ikke et barn som kan tro på.

Da regeringen startede, sagde statsministeren ellers så flot som de første ord i sin åbningstale i folketinget den 3. oktober 1978: det regeringssamarbejde, som socialdemokratiet og venstre indledte i slutningen af august, kan få betydelige gavnlige virkninger for udviklingen i den kommende tid. Sådan sagde statsministeren. Ja, det kunne få det. Men når vi skal gøre status i dag, kommer man ikke uden om desværre at slå fast, at det fik ikke de gavnlige virkninger. De er udeblevet.

Vismændenes rapport, som blev kendt for få dage siden, er jo en knusende dom over regeringens politik. Regeringen har endda haft et helt folketingsår at arbejde i, og den har haft sit eget flertal til rådighed i folketinget. Den har kunnet gennemføre, hvad den ville. Regeringens politik er ikke blevet bremset af folketinget. Regeringen har haft magten. Men regeringen ville ikke noget, der bare kunne være en begyndende løsning på landets store vanskeligheder.

Det hele står jo i dag værre til, end da de nuværende ministre begyndte, og hvis SV fortsætter på denne måde, så bliver Dan-